

**Запобігання та розслідування
кримінальних правопорушень
щодо незаконного обігу
піддроблених грошей,
державних цінних паперів,
білетів державної лотереї,
марок акцизного податку та
голографічних захисних
елементів**

Пропоноване видання визначає загальні визначення про кримінальні правопорушення, що визначені ст. 199 Кримінального кодексу України — а саме виготовлення та обіг підроблених (фальшивих) грошей, що зазвичай називають фальшивомонетництвом, хоч це є звичайною даниною історії цього злочину і не визначає сучасну сутність вказаного протиправного діяння. Ця стаття КК предмет кримінального правопорушення визначає значно ширше — окрім підроблених грошей йдеться про підроблені державні цінні папери (при цьому такі, що існують у паперовій формі), білети державної лотереї, марки акцизного податку чи голографічні захисні елементи.

Це видання визначає аналіз основних характеристик кримінального правопорушення, що передбачене ст. 199 КК, особливості розслідування, запобігання та розслідування цього правопорушення, відповідальність за його скоєння, пропонує актуальну судову практику.

Пропонується до уваги здобувачів юридичної освіти, їх викладачів, працівників правоохоронних органів, органів правосуддя, інших зацікавлених читачів.

**ЗАПОБІГАННЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ
КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ
ЩОДО НЕЗАКОННОГО ОБІГУ
ПІДРОБЛЕНИХ ГРОШЕЙ,
ДЕРЖАВНИХ ЦІННИХ ПАПЕРІВ,
БІЛЕТІВ ДЕРЖАВНОЇ ЛОТЕРЕЇ,
МАРОК АКЦИЗНОГО ПОДАТКУ
ТА ГОЛОГРАФІЧНИХ ЗАХИСНИХ
ЕЛЕМЕНТІВ**

- ЮРИДИЧНО-ПРАВОВА
ТА КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКИ
- ЗАПОБІГАННЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ
ПРАВОПОРУШЕНЬ
- АКТУАЛЬНА СУДОВА ПРАКТИКА

Укладачі:

Бандурка О. М., Боднарчук О. Г., Вітвіцький С. С., Дрозд О. Ю., Журавльов Д. В., Колб О. Г., Копотун І. М., Корецький О. П., Микитюк М. А., Петков В. П., Петков С. В., Проць І. М., Середа В. В., Скриньковський Р. М., Соболь Є. Ю., Сопільник Л. І., Тиркало Ю. Є., Хитра О. Л., Чистоклетов Л. Г., Чубенко А. Г., Шамрай Б. М.

*За загальною редакцією
доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України
Копотуна Ігоря Миколайовича*

**Запобігання та розслідування кримінальних правопорушень щодо
П 60 незаконного обігу підроблених грошей, державних цінних паперів, білетів
державної лотереї, марок акцизного податку та голографічних захисних
елементів: юридично-правова та криміналістична характеристики;
запобігання та розслідування правопорушень; актуальна судова практика.**
Практичний посібник. / За заг. ред Копотуна І. М. — Київ: Видавничий дім
«Професіонал», 2025. — 546 с.

ISBN 978-611-01-3541-2

Пропоноване видання визначає загальні визначення про кримінальні правопорушення, що визначені ст. 199 Кримінального кодексу України — а саме виготовлення та обіг підроблених (фальшивих) грошей, що зазвичай називають фальшивомонетництвом, хоч це є звичайною даниною історії цього злочину і не визначає сучасну сутність вказаного протиправного діяння. Ця стаття КК предмет кримінального правопорушення визначає значно ширше — окрім підроблених грошей йдеться про підроблені державні цінні папери (при цьому такі, що існують у паперовій формі), білети державної лотереї, марки акцизного податку чи голографічні захисні елементи.

Це видання визначає аналіз основних характеристик кримінального правопорушення, що передбачене ст. 199 КК, особливості розслідування, запобігання та розслідування цього правопорушення, відповідальність за його скоєння, пропонує актуальну судову практику.

Пропонується до уваги здобувачів юридичної освіти, їх викладачів, працівників правоохоронних органів, органів правосуддя, інших зацікавлених читачів.

ISBN 978-611-01-3541-2

УДК 343.51(477)

© Видавничий дім «Професіонал», 2025.

ВСТУП

Коли йдеться про кримінальні правопорушення, що визначені ст. 199 Кримінального кодексу України, то перш за все мається на увазі виготовлення та обіг підроблених (фальшивих) грошей, що зазвичай називають фальшивомонетництвом, хоч це є звичайною даниною історії цього злочину і не визначає сучасну сутність вказаного протиправного діяння.

Та й сама ця стаття КК предмет кримінального правопорушення визначає значно ширше – окрім підроблених грошей йдеться про підроблені державні цінні папери (при цьому такі, що існують у паперовій формі), білети державної лотереї, марки акцизного податку чи голографічні захисні елементи. Навпаки не йдеться про електронні гроші, кредитні (платіжні) картки та документи на переказ грошей (див. ст. 200 КК України). І тим більше не йдеться про криптовалюту.

Якщо колись цей злочин був своєрідним мистецтвом, бо для виготовлення підроблених грошей були потрібні неабияка майстерність, не сказати талант, то нині його вчиненню сприяє технологічна революція – бурхливий розвиток офісної техніки, поліграфічного обладнання, програмного забезпечення. Невідомо як вплине на вказане кримінальне правопорушення широке розповсюдження і застосування штучного інтелекту. Все це сприяє невинному зростанню в обігу підроблених готівкових грошей у всьому світі.

Розслідування підроблення грошей та їх обігу (а рівно й інших об'єктів, що вважаються предметом цього злочину) здавна було непростою проблемою для органів розслідування та правосуддя. Нині, при застосуванні злочинцями високих технологій, слідству не обійтися без залучення науково обґрунтованих і апробованих практикою знань теоретичного та прикладного характеру в галузі науки, техніки, мистецтва чи ремесла. Це делегує до залучення у процес розслідування відповідних спеціалістів та експертів, які володіють необхідними знаннями та кваліфікацією, з метою одержання доказової та орієнтуючої інформації, необхідної для встановлення істини в кримінальних провадженнях у випадках і порядку, визначених кримінально-процесуальним законодавством.

Таким чином спеціальні знання є елементом, що визначає процесуально-правовий статус учасників кримінально-процесуальної діяльності. Вони впливають на формування їх прав й

обов'язків, систему гарантій, умови та порядок діяльності в процесі розслідування кримінальних правопорушень, що передбачені ст. 199 КК України, визначають характерне процесуальне значення результатів, які досягаються під час такої діяльності.

Ще одним аспектом, який визначає соціально-економічну небезпеку цього злочину, є вихід злочинної діяльності за межі традиційних внутрішньодержавних проблем і набуття фальшивомонетництвом дедалі більшого міжнародного значення. Цей вид злочинної діяльності завдає непоправної шкоди співробітництву держав в умовах мирного співіснування, що ж казати про часи політичної нестабільності та військових протистоянь. Міжнародне право визнає особливу небезпеку фальшивомонетництва для суспільства і кваліфікує його як злочин міжнародного характеру, який посягає на нормальні відносини між державами, завдає шкоду мирному співробітництву в різних галузях (економічних, політичних, соціальних). Міжнародна конвенція по боротьбі з підробкою грошових знаків 1929 року віднесла підробку грошових знаків до загально-кримінальних злочинів, з якими повинні вести боротьбу всі держави.

До слова, вказана Конвенція є першим міжнародно-правовим документом, який визнав існування проблеми в цілому, визначив політику і практику міжнародного співробітництва державу боротьбі з фальшивомонетництвом. Безумовно, враховуючи сучасний розвиток грошово-платіжних відносин і міжнародне співробітництво в боротьбі зі злочинністю низка положень конвенції є застарілими, що зумовлює необхідність в розробці і прийнятті нової міжнародно-правової угоди. Проте й у правовому полі цього документу держави можуть здійснювати співробітництво в боротьбі з фальшивомонетництвом у різних напрямках, що є одним із першочергових завдань для створення більш ефективної системи протидії цьому кримінальному правопорушенню.

Це видання визначає аналіз основних характеристик кримінального правопорушення, що передбачене ст. 199 КК, особливості розслідування, запобігання та розслідування цього правопорушення, відповідальність за його скоєння, пропонує актуальну судову практику.

Пропонується до уваги здобувачів юридичної освіти, їх викладачів, працівників правоохоронних органів, органів правосуддя, інших зацікавлених читачів.

ЗАГАЛЬНА ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ

Безумовна суспільна небезпека кримінального правопорушення, що визначене ст. 199 КК України, обумовлена його посяганням на фінансово-кредитну систему країни. А враховуючи глобалізацію економічних міжнародних відносин та, відповідно, взаємодію фінансових систем, то підроблення грошових знаків може носити транснаціональний характер. Отже, у світі немає країн, де б не була криміналізована діяльність з фальшування грошей, цінних паперів, білетів лотерей – усього, що має вплив на фінанси в цілому.

Отже, **суспільна небезпека** вказаного кримінального правопорушення полягає в тому, що це протиправне діяння ускладнює регулювання грошового обігу, посилює інфляцію, зашкоджує монополії держави на емісію певних предметів, знижує довіру суспільства до грошових знаків, перешкоджає розвитку фондового ринку, погіршує макроекономічну ситуацію, здатне заподіяти майнову шкоду державі, фізичним та юридичним особам. Злочинні дії з підробленою іноземною валютою порушують встановлений порядок виконання Україною міжнародно-правових зобов'язань, а злочинні дії з марками акцизного податку посягають на систему оподаткування в частині адміністрування акцизного податку на алкогольні напої і тютюнові вироби.

Основним безпосереднім об'єктом злочину є встановлений порядок випуску та обігу готівкових грошей, білетів державної лотереї і голографічних захисних елементів, фондовий ринок у частині встановленого порядку виготовлення та обігу державних цінних паперів, система оподаткування, а **додатковим об'єктом** – власність.

Предмет кримінального правопорушення складний. Зі змісту статті до нього законодавцем віднесені:

підроблена національна валюта України у вигляді банкнот чи металевої монети;

підроблена іноземна валюта;

підроблені державні цінні папери (як документ у паперовій формі);

підроблені білети державних лотерей;

підроблені марки акцизного податку;

підроблені голографічні захисні елементи.

Таким чином головним **об'єднуючим аспектом** вказаних окремих предметів кримінального правопорушення є його **соціальна ознака**, а саме **піддробленість**. Саме у ній полягає шкідлива для об'єкту злочину властивість цих предметів. Вона може утворювати як повну імітацію грошового знаку чи цінного папера, так і істотну фальсифікацію справжніх грошових знаків чи цінних паперів. Якість відтворення грошей чи державних цінних паперів має передбачати такий ступінь графічної та кольорової точності зображення, який дає винній особі підстави вважати можливим їх перебування у подальшому обігу. Навпаки, грубе, невдале фальшування, яке унеможливорює подальший обіг, може бути розраховане на вузьке коло неосвічених осіб чи осіб з певними фізичними вадами, утворює склад іншого кримінального правопорушення – шахрайства.

Це не єдиний випадок, коли діяння, схожі на ті, що охоплюються ст. 199 КК, належить кваліфікувати за ст. 190 КК (саме як шахрайство). Наприклад, виготовлення підроблених грошових знаків, які на певний час не є засобом платежу (монети старого карбування, радянські гроші, відмінені грошовими реформами тощо) та тих, що мають лише колекційну цінність, не може розглядатись як протиправне діяння за ст. 199 КК. Якщо ж за допомогою таких підроблених грошових знаків (підроблених срібних чи золотих монет, інших грошових знаків, що мають колекційну цінність) винний намагається шляхом обману заволодіти чужим майном, то такі дії слід визнавати шахрайством.

Таку саму правову оцінку мають отримувати випадки, коли підробки взагалі не мають подібності до справжніх (у тому числі таких, що не перебувають в обігу) грошових знаків, цінних паперів чи лотерейних білетів, а тому не можуть реально бути запущені в обіг, але за допомогою їх винний вводить в оману окремих громадян і в обмін на ці предмети заволодіває їхнім майном.

У той же час виготовлення предметів, які **зовнішньо не мають подібності** до справжніх грошей, цінних паперів чи лотерейних білетів і які з цієї причини неможливо збути, **не є протиправним (злочинним) діянням**.

Національною валютою України визнаються грошові знаки у вигляді банкнот, монет (у тому числі пам'ятних і ювілейних), які випускаються Банкотно-монетним двором Національного банку України, перебувають в обігу та виступають законним платіжним засобом на території України, а також вилучені з обігу чи

вилучаються з нього, але підлягають обміну на грошові знаки, що перебувають в обігу. Грошовою одиницею України, відповідно до статті 99 Конституції України, є гривня, що дорівнює 100 копійкам, яка визнається єдиним законним платіжним засобом на території України. Виключне право на введення в обіг гривні та розмінної монети (емісія), організацію їх обігу та вилучення з обігу належить Національному банку України.

Іноземна валюта – це грошові знаки у вигляді банкнот, казначейських білетів, монет, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території іноземної держави; а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу.

Слід зауважити, що підроблені грошові знаки (валюта України та іноземна валюта) і державні цінні папери, що вилучені з обігу і не підлягають обміну на грошові знаки, які введено в обіг, а мають **лише колекційну цінність, не є предметом злочину**, передбаченого ст. 199 КК, тому їх підробка чи виготовлення з метою збуту, а також збут, за наявності необхідних підстав, повинні кваліфікуватись як шахрайство.

Державні цінні папери – вид боргових емісійних цінних паперів, які випускають від імені держави уповноважені державні органи та місцеві органи влади для мобілізації позикового капіталу з метою фінансування дефіциту державного чи місцевого бюджетів.

Будь-який цінний папір має **паперову чи електронну форму**, та є документом офіційного характеру, виконаний за встановленою формою, що містить необхідний мінімум відомостей певного характеру (реквізити), за істинність яких особа – укладач документа несе встановлену законом відповідальність. Додержання встановленої форми засвідчення прав, пов'язаних з цінними паперами, передбачає дотримання всіма учасниками фондового ринку прописаних норм і правил. Якщо необхідно, має бути здійснено державну реєстрацію і ліцензування.

За змістом ст. 199 КК України **предметом правопорушення може бути лише державний цінний папір у паперовій формі**. Паперові цінні папери оформлюється на матеріальному носії як документ, що містить найменування виду цінного папера, а також визначені законодавством реквізити.

Державні цінні папери як грошові документи засвідчують право володіння або відносини позики, визначають взаємовідносини між

державою (емітентом цінних паперів) та їх власником і передбачають, як правило, виплату доходу у вигляді дивідендів або процентів, а також можливість передачі грошових та інших прав, що впливають з цих документів, іншим особам. **Такими цінними паперами** за загальним правилом є:

- акції;
- облігації внутрішніх та зовнішніх державних позик;
- облігації місцевих позик;
- облігації підприємств;
- казначейські зобов'язання;
- ощадні сертифікати;
- інвестиційні сертифікати;
- векселі Державного казначейства України;
- приватизаційні папери.

Не відносяться до державних цінних паперів облігації державних підприємств та цінні папери Національного банку України, зокрема його депозитний сертифікат, оскільки держава не є емітентом цих цінних паперів і не несе зобов'язань за ними.

Білетами державних лотерей є документи, які дають право особі, що їх придбала, на участь у господарській операції, яка передбачає розігрування призу за випадковою вірогідністю виграшу. Емітентом випуску таких білетів є держава в особі уповноваженого нею центрального органу державної влади та управління, що здійснює фінансово-кредитну діяльність. Порядок проведення державних грошових лотерей та реєстрації випуску білетів лотерей регламентується Ліцензійними умовами провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей.

Марки акцизного податку – спеціальний знак для маркування алкогольних напоїв, тютюнових виробів та рідин, що використовуються в е-сигаретах, віднесений до документів суворого обліку, який підтверджує сплату акцизу, легальність ввезення та реалізації на території України цих виробів (п. 14.1.107 Податкового кодексу України).

Легальне використання марок акцизного податку визначається Положенням про виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв, тютюнових виробів і рідин, що використовуються в електронних сигаретах, затвердженим постановою КМУ від 27.12.2010 р. № 1251 (з наступними змінами).

У відповідності до п. 5 вказаного порядку на марки акцизного податку наноситься **голографічний захисний елемент** шириною 5 міліметрів, який містить спектральну мітку. Зазначений обов'язковий реквізит марок акцизного податку є також **самостійним предметом** кримінального правопорушення за ст. 199 КК України.

Голографічний захисний елемент – є голографічним зображенням на матеріальній основі (зокрема проміжним продуктом), що виготовлений з використанням високих технологій (спеціальних даних та спеціальних складових), які ускладнюють можливість його несанкціонованого відтворення, та призначений для маркування носіїв інформації, документів і товарів з метою підтвердження їх справжності, авторства тощо.

Об'єктивна сторона кримінального правопорушення полягає у виготовленні, зберіганні, придбанні, перевезенні, пересиланні, ввезенні в Україну для збуту, а також у самому збуті зазначених вище предметів правопорушення.

Виготовлення розуміється як дії, внаслідок яких створюються підроблені предмети кримінального правопорушення. Способи чи технологічні прийоми, які застосовуються при цьому, не мають значення для кваліфікації за статтею.

Виготовленням **вважатиметься** як повна імітація предмету, так й істотна фальсифікація тим чи іншим способом відповідних справжніх предметів (наприклад, «переробка» грошових знаків для надання їм вигляду таких, що мають більшу вартість; зміна зовнішнього вигляду вилучених з обігу грошей з метою надати їм подібність до тих, які знаходяться в обігу), яка робить можливим **досягнення мети їх збуту** і, на думку винного, у звичайних умовах ускладнює або зовсім виключає виявлення підробки. Як виготовлення вказаних предметів слід кваліфікувати і дії особи, яка свідомо придбала підроблені гроші, державні цінні папери чи білети державних лотерей з метою їх наступного збуту і для надання їм більшої подібності до справжніх внесла до них додаткові підробки (так би мовити, покращення), які створювали додаткову можливість перебування їх в обігу.

Виготовлення знарядь, за допомогою яких передбачається в майбутньому виготовляти предмети кримінального правопорушення, слід кваліфікувати як готування до вчинення даного злочину.

Зберіганням підроблених предметів кримінального правопорушення слід розуміти знаходження цих предметів

безпосередньо у винного або в будь-якому іншому місці, де вони перебувають у розпорядженні та під контролем винного.

Придбанням предметів цього правопорушення вважається їх сплатне або безоплатне отримання винним від іншої особи. Перевезенням цих предметів є переміщення їх винним із використанням будь-яких транспортних засобів.

Пересиланням предметів правопорушення слід вважати передачу чи спробу передачі їх іншій особі з використанням засобів поштового зв'язку (у листах, посылках, бандеролях, інших поштових відправленнях).

Ввезенням в Україну предметів кримінального правопорушення слід вважати їх реальне переміщення винною особою із-за кордону на територію України.

Збутом предметів кримінального правопорушення є їх умисне відчуження як сплатне, так і безоплатне (використання як засобу платежу, продаж, розмін, обміні дарування, передача в борг або в рахунок покриття боргу, програні в азартних іграх тощо). При цьому звертаємо увагу, що дії особи, що збула іноземну валюту, в якій підроблено лише цифровий номінал купюри, слід кваліфікувати як шахрайство. У той же час виготовлення такої купюри, як зазначено вище, слід вважати злочином, передбаченим ст. 199 КК.

Кримінальне правопорушення **вважається закінченим** з моменту виготовлення хоча б одного фальшивого примірника для подальшого збуту, незалежно від того, чи вдалося збути підроблені предмети. Інші форми здійснення цього злочину так само вважаються закінченими з моменту вчинення одиничних діянь.

Суб'єктивна сторона вказаного правопорушення характеризується лише **умисною виною, вид умислу – прямий**. Тобто **інтелектуальний момент умислу** – особа усвідомлює суспільну небезпечність своїх дій. **Вольовий момент умислу** – особа бажає вчинити такі дії. **Обов'язковою ознакою суб'єктивної сторони** виготовлення, зберігання, придбання, перевезення, пересилання, ввезення в Україну предметів злочину є **мета їхнього збуту**. Відсутність такої мети **виключає настання відповідальності** за ст. 199 КК.

Мотиви вчинення зазначених дій можуть бути різними і на їхню кваліфікацію не впливають.

Суб'єкт кримінального правопорушення загальний, тобто осудна особа, яка досягла віку 16 років. При цьому у відповідності до

Конвенції 1929 року іноземні громадяни підлягають кримінальній відповідальності за ст. 199 КК незалежно від місця вчинення злочину, тобто і в тому випадку, якщо вони його вчинили за кордоном, причому проти грошової системи будь-якої з держав—учасниць Конвенції.

Ч. 2 статті визначає **кваліфікований склад** кримінального правопорушення, тобто дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи у великому розмірі

Ч. 3 статті визначає особливо кваліфікований склад кримінального правопорушення, тобто дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, скоєні **організованою групою чи в особливо великому розмірі**.

Примітка до статті визначає, що дії, передбачені цією статтею, вважаються вчиненими у **великому розмірі**, якщо сума підробки у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян; в **особливо великому розмірі** – якщо сума підробки у чотириста і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Відповідальність за скоєння кримінального правопорушення за ст. 199 КК:

- ч. 1 – позбавлення волі на строк від трьох до семи років;
- ч. 2 – позбавленням волі на строк від п’яти до десяти років з конфіскацією майна;
- ч. 3 – позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років з конфіскацією майна.

Зміст

ВСТУП	3
ЗАГАЛЬНА ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ	5
КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ	12
СУДОВА ПРАКТИКА.....	26
ПОСТАНОВА ПЛЕНУМА ВЕРХОВНОГО СУДУ УКРАЇНИ № 6 від 12.04.96 «Про практику розгляду судами кримінальних справ про виготовлення або збут підроблених грошей чи цінних паперів»	26
НОМАТИВНА БАЗА.....	222
КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ (<i>Витяг</i>)	222
ПОСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРІВ УКРАЇНИ від 27 грудня 2010 р. № 1251 «Про затвердження Положення про виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв, тютюнових виробів і рідин, що використовуються в електронних сигаретах»	232
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про валюту і валютні операції».....	254
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про державні лотереї в Україні»	290
ПОСТАНОВА ПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ від 21.12.2017 № 140 «Про затвердження Положення про провадження депозитарної і клірингової діяльності та забезпечення здійснення розрахунків за правочинами щодо цінних паперів Національним банком України»	323
МІЖНАРОДНА КОНВЕНЦІЯ боротьби з підробкою грошових знаків	529

УКЛАДАЧІ:

Бандурка Олександр Маркович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, генерал-полковник міліції у відставці, перший віцепрезидент Національної академії правових наук України;

Боднарчук Олег Григорович — доктор юридичних наук, професор, начальник групи психологічної підтримки персоналу, Бучанський районний територіальний центр комплектування та соціальної підтримки Київської області;

Вітвіцький Сергій Сергійович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, полковник поліції, ректор, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Дрозд Олексій Юрійович — доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, керівник Департаменту організації забезпечення діяльності, Бюро економічної безпеки України;

Журавльов Дмитро Володимирович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, заступник керівника Департаменту з питань громадянства, помилювання, державних нагород – керівник управління з питань помилювання, Офіс Президента України;

Колб Олександр Григорович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, професор кафедри кримінального права та процесу, Державний податковий університет;

Копотун Ігор Миколайович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Корецький Олег Павлович — кандидат юридичних наук, військовослужбовець, Національна гвардія України;

Микитюк Микола Андрійович — доктор юридичних наук, професор, професор спеціальної кафедри №1, Інститут Управління державної охорони України Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Петков Валерій Петрович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Петков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри соціальної роботи у військах (силах), Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Проць Іванна Миколаївна — кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін, Львівський державний університет внутрішніх справ;

Середа Валерій В'ячеславович — доктор юридичних наук, професор, Львівський університет бізнесу та права;

Скриньковський Руслан Миколайович — кандидат економічних наук, професор, Львівський університет бізнесу та права;

Соболь Євген Юрійович — доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, ректор, Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка;

Сопільник Любомир Іванович — доктор юридичних наук, доктор технічних наук, професор, заслужений винахідник України, перший проректор, Львівський університет бізнесу та права;

Тиркало Юрій Євгенійович — доктор філософії, керівник, Всеукраїнський антикорупційний центр;

Хитра Олександра Леонтіївна — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права та поліцейської діяльності, Львівський державний університет внутрішніх справ;

Чистоклетов Леонтій Григорович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного та інформаційного права, Національний університет «Львівська політехніка»;

Чубенко Антон Григорович — доктор юридичних наук, професор, заступник начальника, Полтавська обласна військова адміністрація;

Шамрай Богдан Миколайович — кандидат юридичних наук, заслужений юрист України, начальник Центрального юридичного управління Генерального штабу Збройних Сил України – начальник юридичної служби Збройних Сил України.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

**ЗАПОБІГАННЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ
КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ
ЩОДО НЕЗАКОННОГО ОБІГУ
ПІДРОБЛЕНИХ ГРОШЕЙ, ДЕРЖАВНИХ
ЦІННИХ ПАПЕРІВ, БІЛЕТІВ ДЕРЖАВНОЇ
ЛОТЕРЕЇ, МАРОК АКЦИЗНОГО
ПОДАТКУ ТА ГОЛОГРАФІЧНИХ
ЗАХИСНИХ ЕЛЕМЕНТІВ:**

- ЮРИДИЧНО-ПРАВОВА ТА КРИМІНАЛІСТИЧНА
ХАРАКТЕРИСТИКИ
- ЗАПОБІГАННЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ
ПРАВОПОРУШЕНЬ
- АКТУАЛЬНА СУДОВА ПРАКТИКА

*За загальною редакцією
доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України
Копотуна Ігоря Миколайовича*

Підписано до друку 20.04.2025 р. Формат 60х84 1/16.
Друк цифровий. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 34,25. Тираж 300 прим.

ТОВ «Видавничий дім «Професіонал»

Свідोцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготовлювачів
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 1533

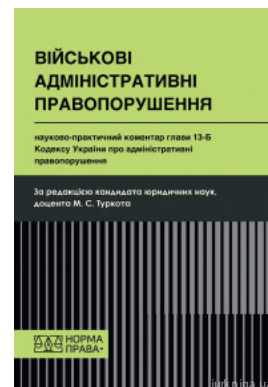
Книги, які можуть вас зацікавити

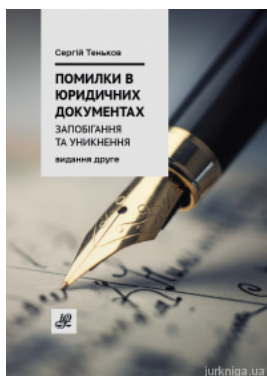
Закон України "Про медіацію".
Науково-практичний коментар

Санкції як інструмент національної безпеки:
питання правозастосовчої практики та економічні наслідки

Науково-практичний коментар глави 13-Б Кодексу України про адміністративні правопорушення (Військові адміністративні правопорушення)

Помилки в юридичних документах: запобігання та уникнення. Коментар. Роз'яснення. Судова практика. Видання друге

Розслідування кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності

Нариси до судового права

Перейти до галузі права
Кримінальне право та процес

Перейти на сайт →